

Benvolgut mestres de Catalunya i tots vosaltres de l'Associació de Mestres Rosa Sensat.

No escric un article, però us envio una forta abraçada, una paraula d'encoratjament per aquest servei que feu, fonamental en la vida de la família, en la vida d'un poble, en la marxa del món. **Dóna'm una autèntica Educació i et donaré un poble autèntic, una Humanitat més humana.**

En aquests últims anys, parlant sobretot del nostre Tercer Món, de la Nostra Amèrica, l'educació ens ha portat de cap i de cor a una acció social i política que ha volgut fer de l'educació el fonament i la garantia d'un nou ordre. Vosaltres parleu de l'educació i la revolució, que certs esperits tancats deuen considerar un contrasentit. Teniu tota la raó d'aquest món. "Un altre món possible", com venint demanant en els fòrums i en la lluita diària, només pot ésser "un altre" si és revolucionari, capgirant les estructures d'un capitalisme, ara neoliberal, homicida, genocida, ecocida. No podem continuar tranquil·lament enganyats fent petites reformes de façana, arribant, com aquell que ha arribat al cel (o als llims!), a una democràcia formal que acaba sent la millor aliada del capital internacional i de les oligarquies nacionals. Volem fer una revolució "educada", vol dir, conscient, crítica i autocrítica, il·luminada i il·luminadora. Des de la infància i vida endins.

Vosaltres experimenteu personalment com l'educació, sobretot aquesta "altra" educació, és exigent, incompresa pels organismes oficials i freqüentment per les pròpies famílies. Però vosaltres experimenteu també la joia de veure com s'obren alguns ulls i com respon sobretot algun sector vanguardista de la joventut. No us canseu mai de cansar-vos durant aquesta vostra contribució essencial, primerament, a casa nostra, però sempre també a l'ample món. La globalització, que entranya tantes mentides, és per altra banda, una oportunitat històrica de sentir-nos Humanitat, la gran família humana.

Paulo Freire i molts pioners, alguns d'ells amb la pròpia sang revolucionària, us "beneeixen". De part meva, rebeu una forta abraçada. Fem via, vida i història endins, amb una esperança irrenunciable. Llibres i roses tot l'any com un Sant Jordi que mai s'acabi.

Pere Casaldàliga